

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Kibontakozás.

Pécs, 1899. december 21.

Apponyi Albert gróf a képviselőház tegnapi ülésén megismételte a nyílt leveleiben hangoztatott azt az állítását, hogy minden képzelhető állapot között, amely a mi közgazdaságunkat érintheti és dominálhatja, a legrosszabb az, amely most fennáll: közgazdasági harc közgazdasági önállóság nélkül.

Szerinte ebből az áldatlan helyzetből csak két irányban lehet kibontakozni: *vagy kiegyezéssel azon az alapon, amely alapon az ma előttünk fekszik és lehetségesnek mutatkozik, vagy a gazdasági önállóság létesítésével.*

A kiegyezés létesítését lehetségesnek mondja, mert a nehézségek a Lajthán túl már nem annyira a kérdéseknek érdemére vonatkoznak, a melyek tekintetében a pártok állásfoglalásában nevezetes közeledés mutatkozik, mint inkább csak *ezen kérdéseken kívül álló olyan politikai összeütközésekben, a melyek remélhetőleg elsimulnak.*

Nos, ebben a tekintetben négy év óta, a mióta a kiegyezési huzavona tart, a politikai helyzet éppen nem változott, vagy ha változott, úgy mindenestre csak a békés megegyezés lehetőségének rovására változott. Mert hisz a kiegyezés érdemére vonatkozólag az osztrák parlamentben a korábbi kormányok alatt sokkal kisebb

nehézségek forogtak fenn, mint jelenleg. A korábbi kormányoknak ugyanis biztos többségük volt a Reichsrathban az összes kiegyezési javaslatok megszavazására s akkor csakugyan igaz volt az, hogy azok parlamenti elfogadásának csupán e kérdések körén kívül álló politikai összeütközések s az elenyészőben csekély kisebbségnek ezekből származó obstrukciója állott útjában.

Most azonban a jobboldali pártok nagy része foglal állást a kiegyezés ellen politikai okokból, a német pártok pedig most már érdemi okokból ellenzik azok elfogadását, úgy hogy ma már úgy állunk, miszerint ha a Reichsrathban érdemi határozathozatalra kerülhetne a sor, a kiegyezési javaslatok sorsa csufos parlamenti bukás lenne.

De bármiként álljon is a dolog, akár érdemi ellenkezés, akár politikai összeütközések képezik az akadályt: annyi bizonyos, hogy a békés megegyezés lehetősége s annak parlamenti elfogadása tényleg ki van zárva. Az a reménykedés pedig, hogy Ausztriában azok a politikai összeütközések, a melyek a kiegyezés ratifikálásának útjában állanak, elsimuljanak, teljesen alaptalan. Sokkal mélyebben gyökereznek azok Ausztria népeinek lelkében, semhogy azokat önnét eltüntetni lehessen. Az a politikai harc nem végződik békés megegyezéssel, csak a küzdő felek egyikének teljes diadalával; már pedig a németek diadala csak teljes

abszolutizmus árán érvényesülhet, másként a német hegemonia ott többé nem lévén visszaállítható; a csehek diadala pedig a federalizmusra való áttérést jelentené. A mostani közjogi berendezés tehát egyik esetben sem állhatna meg továbbra is.

Hiu áltatás tehát azt hirdetni, hogy az osztrák fajharc valaha is csöndes harmoniában olvadjon össze, amely meg fogja szülni számunkra a gazdasági békét s ebben erőnk kifejtésének lehetőségét. De még nagyobb szemfényvesztés azt a hitet kelteni, hogy a kiegyezésnek parlamenti keresztülröszakolása megszüntetné azt a gazdasági harcot, a melyet Ausztria jelenleg folytat ellenünk.

Hiszen valójában a gazdasági kérdések jogilag jelenleg is rendezve vannak; legalább ezt hirdették az egyoldalú intézkedések törvénybe iktatásakor a kormánypárton; az a kiegyezés, melyet parlamenti uton akarnak törvényesíteni, az életben tényleg érvényesül s ha ez nem gátolja Ausztriát abban, hogy ellenünk gazdasági harcot folytasson, úgy annak parlamenti törvénybe iktatása épp oly kevésbé fogja akadályozni ennek a harcnak folytatásában.

Mert pl. az állatforgalmi egyezmény az osztrák kormányt most is épp úgy kötelezi, mintha az parlamenti törvénybe lenne iktatva, mert hisz maga az osztrák kormány léptette életbe a császárparagrafus-sal. És mégis az osztrák kormány és az

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy kis meglepetés.

Vidám, eleven leány volt a szépségéről messze földön híres Bakos Erzsébet, csak úgy duzzadt az életkedvtől. Nem is jósolt belőle senki jót, mikor Udvarnok Lőrinc, aki bizony már átlépte azt a kort, amit a férfnál javabelinek neveznek, oltárhoz vezette. — Nem illik az öreg tőkéhez rozsabimbó, mondogatták az emberek s száz meg száz akadt, akik fejüket tették rá, hogy Udvarnok uram homloka nemsokára fel lesz dekorálva azzal a bizonyos diszszel, melyet a vadászok nagy büszkeséggel fitogtatnak szobáik falain, de a rászédett férjek annál óvatosabban rejtegetnek kacagni vágyó felebarátaik elől.

Ha azonban valami láthatatlan kéz lecsapkodta volna azoknak a fejét, kiknek jóslatai nem teljesedtek, bizony sokan jártak volna fej nélkül felső Magyarországon, mert a milyen igaz, hogy a vidám, eleven Bakos Erzséből még elevenebb, szinte pajkos Udvarnokyné lett, olyan igaz, hogy becsületéhez nem fért a gyanunak még csak árnyéka sem. Három év mult el már a sokat emlegetett nász óta, de Udvarnok Lőrinc fején csak nem akartak megjelenni az ominozus szarvak.

Ekkor történt, hogy modern Don-Juan

érkezett a városba, kinek híre messze megelőzte jöttét s megremegettette a női szíveket. A fáma adonisi szépséggel ruházta fel s ellenállhatatlannak tartá, a kire egyszer hálóját kivetette, foglya volt s minden igyekezete csak olybá lőn, mint a vad vergődése, mely minden mozdulatával csak szorosabbra fonja hálója szálait.

S midőn megérkezett, látták, hogy a hir — kivételképen — nem tuzott. Villámló, sas tekintetű szemei valóban varázserővel látszottak birni, szép férfias termetét még inkább kiemelte a fényes egyenruha, mert Gáth Pál Mars szolgálatában állott. Jegygyűrűt nem hordott, de gonosz nyelvek azt rebesgették, hogy szép ifju neje van, ki azonban gyenge, beteges állapotta miatt Nizza enyhe éghajlata alatt időzik.

Gáth Pál megérkezte után rövid idő alatt annyira átváltozott a város képe, hogy délutánoként nők, férfiak tarka tömegétől nyüzsgött, most szinte kihaltnak látszott; az ablakokból eltűntek a ki-kikandikáló kíváncsi bakfis fejecskék. Ha valamely utcában Gáth Pál alakja megjelent, az aggódo anyák sietve vonták le a redőket s bocsátották le a nehéz függönyöket; szende szüzek pirulva sülötték le szemeiket, nehogy átragadjon rájuk a varázs. S mégis nem egy leányka szíve vert hevesebben, nem egy szép asszony kebele feszült jobban a boldogságtól, ha Gáth Pál tekintete egy-egy percre arcukon magakadt.

Csak a szép Udvarnokyné viseletében nem látszott semmi változás. Most is ott dolgozott vagy olvasott ablaka mellett, most is megtette mindennapi sétáját s ha ilyenkor Gáth Pállal találkozott, bátran emelte fel fejét; őt bizony meg nem ijeszti a világ semmiféle férfja se.

Eleinte csak gyéren történt ilyen találkozás, de később mind sűrűbb lőn, mig végre Gáth Pál valóságos árnyékává lett a szép asszonynak. Lépten-nyomon követte, ha boltba ment, utána ment, ha látogatóba ment, ott várta órák hosszat a kapu alatt, hogy ha kijön, ismét követhesse. Ha ablakán kinézett, ott koptatta a már amugy is informált kövegetet.

És Udvarnokyné még most sem hagyott fel sétáival, nem, most már azért sem! Őt ugyan ne inkomodirozza senki, hadd járjon utána, ha kedve telik.

De Gáth Pál most már nemcsak járt utána, hanem küldözgette is a szebbnél-szebb ibolya-, rózsá-, gyöngyvirágcsokrokat, a miket aztán mind ott láthatott a szép asszony ablaka alatt heverni az ut porában.

De Gáth Pál nem csüggedett. Az ő nézete az volt, hogy nincs oly női szív, mely állhatatos ostrom után végre is ne kapituláljon. E különbség mindössze az, hogy némelyiknek elég az apró löfegyver, másiknál elő kell hozni a hat fontos üteget.

Meg is érkeztek a hat fontos ütegek Udvarnokynéhoz, drága köves gyűrűk, karpere-

alája rendelt helytartóságok fölhasználnak minden alkalmat, hogy semmis ürügyek alatt a magyar állatok forgalmát Ausztriában megakadályozzák. Nem egyéb ez a leggyűlöletesebb gazdasági harc, amely a kiegyezésnek parlamenti elfogadása után is változatlanul tovább folyék, hisz maga a kiegyezés akkor is ugyanaz lenne, amelyet az osztrák kormány ma érvényesnek ismer magára nézve.

A magyar vállalkozókat Ausztriából kiszorítják; de ez nekik nem elég, hanem most már akciót indítanak a magyar kormány által tervbe vett iparfejlesztési politika ellen is s kényszeríteni akarják azokat a rendeleteknek a visszavonására, amelyek a magyar hatóságokat a magyar iparnak előnyben való részesítésére utasítják, mert ez nem egyeztethető meg a vám- és kereskedelmi szövetség szellemével.

Nos, ha az osztrákok a gazdasági harcot proklamálják s még belügyeinkbe is beleavatkoznak annak a szövetségnek a szelleméből kiindulva, amelytől Apponyi gazdasági békét remél, miként lehet várni ennek a harcnak a beszüntetését e szövetségnek alkotmányos törvénybe iktatásától?

Akár létesül tehát az a gazdasági szövetség alkotmányos törvényhozás útján, akár csak a 14. §. segítségével érvényesül: az az egy bizonyos marad, hogy az ellenünk folytatott gazdasági harc szünetelni nem fog s mi ki nem bontakozhatunk az Apponyi által vázolt áldatlan helyzetből.

Nincsen ebből más kivezető út, mint az áttérés az önálló gazdasági berendezésre, amely nekünk is kezeinkbe szolgáltatja a fegyvereket a harc sikeres folytatására. Hisz Apponyi is kénytelen volt beismerni, hogy nagy erősségekkel támogatható az a tétel, miszerint *Magyar-*

cek, mellettük képeben. Másnap aztán mikor Gáth Pál ott sétált az ablaka alatt, megtörtént az, hogy a szép menyecske rámosolygott. Gáth Pál nem adta ezt a mosolyt a világ minden útegei és gyémántjaiért sem. Rohant is vele egyenesen a kávéházba, hol nem késett dicsekedni szerencsésével azok előtt, kik már gunyolták őt sikertelen támadásai miatt.

»Aha!» mondták a kárörvendő felebarátok, tehát mégsem menekszik meg Udvarnok uram a szarvaktól.

És a dolog nem maradt csak annyiban, de Gáth Pál elfogadott vendége lón az Udvarnok háznak s a mi legneveltségesebb volt az egészben, Udvarnok még maga kérte veszedelmes ellenét, hogy szórakoztassa azt a szegény asszonykát, mert biz az sokat van egyedül, őt ügyes-bajos dolgai távoltartván a háztól. No ez már még is csak nagy merészség, így ujjat huzni, így packázni a sorssal.

Mars szolgálja és a hatfontos útegek, vagyis ékszerdobozok nagyon gyakori vendégek voltak már a háznál, a nélkül azonban, hogy Gáth Pál néhány melegebb kézszorítás és nyájasabb mosolynál egyébbel dicsekedhetett volna.

Boszantani kezdé a hosszas sikertelen ostrom s egy szép napon, mikor a menyecske nyájasabb volt, mint valaha, egy határozott választ és egy boldogító légyottot követelt.

A szép asszony irult-pirult, lesütötte szemét, zavartan babralt ruhája fodraival; végre akadozó hangon mondá: Lássá, ezt már rég vártam magától, menjen a szomszéd szobába, ott megtalálja a választ, így lehetetlen azt a szemébe megmondani. S rózsás két tenyerét arcára tapasztva, kifutott az ajtón.

Gáth Pál a biztos diadal büszke tudatában nyitott a szomszéd szobába, de mintha

ország közgazdasági fölvirágzásának alapjait egyáltalában csakis a gazdasági önállóságnak létesítésében kell keresni.

Azt az ellenvetést, amely miatt Apponyi ezt a kibontakozási módot elvetendőnek tartja, komolynak elfogadni egyáltalában nem lehet; mert a külön vámterület berendezésével járó gazdasági krizistól komoly államférfiu nem fog visszariadni, ha — mint Apponyi — meg van róla győződve, hogy *»lesz elég erőnk, lesz elég erő a nemzetben, erkölcsi és gazdasági erő, lesz elég előrelátás és bölcsesség azoknak vezetőiben, hogy ilyen súlyos viszonyok között is a krizissel győzelmesen szembe tudjunk szállani«.*

Nem érdemli meg a hadvezér nevet, aki a győzelemmel kecsegtető csatát nem meri fölvenni csak azért, mert „a győzelmes csatáknak is vannak áldozatai“, hanem e helyett kardcsapás nélkül engedi át a teret a fosztogató ellenségnek, nehogy egyetlen katonájában is hiba essék.

Borús szerelem.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. december 21.

Tegnap este hét óra tájban egy kis gyerek szaladt, fogvacogva a nagy hidegben, a városházára és ott szepegő hangon jelentette a rendőröknek:

— Jöjjenek ki; az Imre bácsi megmérgezte magát.

Kováts Antal ügyeletes rendőrbiztos kíséretében Ludvig Ferenc dr. kerületi orvos nyomban felsietett a mandula-utcába, a melynek 21-dik számú házában történt a hirt vívó gyerek szerint az öngyilkosság.

Ott lakik a házban özv. Domsics Józsefné, ki kezét tördelve és jajgatva állt az ajtóban, mikor az orvos és a biztos megér-

Medusa-lőt pillantana meg, tántorodott vissza. Ott állt a terem közepén földszitve azokkal a csillogó, ragyogó ékszerekkel, miket ő Udvarnokynénak vett, a — saját felesége.

Hát még akkor hogy elámult, mikor a várt könyvek, szenvedélyes kitörések, szemrehányások helyett az asszonyka csak nyakába borult és csókolta, ölelte a kitörő öröm jövedéiben. Mikor pedig a szemközti ajtón férje karján belépett Udvarnokyné, azt ölelte össze s halmozta el hízog, édes szavakkal.

Gáth Pállal forgott a világ, nem tudta, mi történik vele, ébren van-e, vagy gonosz álmom úzi vele játékát?

Végre is Udvarnokyné könyörült meg rajta s kisegítette zavarából. — Csodálkozik ugye, hogy nejt itt találja? Látja, az ugy történt, mikor nekem azt a sok szép ékszert mutatta, miket neje számára vásárolt s miket közös megegyezésünk szerint számára a postára is adtam s akkor olyan lángoló szavakkal ecsetelte előttem iránta való szerelmét, vágyát, őt minél előbb viszontláthatni.

— »Kigyó« sziszegte fogai közt Gáth Pál. Azt gondoltam magamban, mért ne szerezzem meg két embernek ezt a nagy örömet. Irtam a kedves kis feleségének, lepje meg, jöjjön fel, nálam majd összetalálkoznak.

Ugye-e milyen kedves, milyen aranyos, köszönd meg neki Pál te is, én már annyiszor megköszöntem.

S Gáth Pálnak mit volt mit tenni, mint kezet csókolni annak a kedves, aranyos asszonynak, — a kit most legjobban szeretett volna összemorzsolni — s megköszönni neki ezt a váratlan, valóban kedves meglepetést.

Mondják, Gáth Pál soha sem udvarolt a más feleségének.

S. G.

keztek. Bent a lakásban ott feküdt az ágyban az özvegy fia, Domsics Imre, a ki megmérgezte magát, de még teljesen eszméletnél volt, mikor a hatóság emberei megjelentek.

És elmondta, hogy *sósavat ivott öngyilkossági szándékból*, mert meg akar halni. Oka pedig végzetes életuntségének az, hogy *boldogtalan szerelmes*.

— Szeretek egy szép leányt, mondta. De hiába kértem, hogy legyen az enyém, legyen a feleségem. Nem hajlott a szavamra. S hiába fenyegetőztem, hogy akkor véget vetek életemnek, ha nem lesz az enyém. Kinevetett és tegnap kiadta az utamat; azt mondta, ne járjak többé hozzá, mert nem szeret, nem lesz az enyém soha.

A huszonhároméves fiatalember, ki mesterségére nézve bádogos, itt elvesztette az eszméletét és nem tudott többet mondani.

Anyja sirva világosította fel ekkor az urakat, hogy a fia a Széchenyi-tér egyik nagy bérházában szolgáló szobalányba volt szerelmes. Sokat emlegette a csinos leányzót és többször mondta az anyjának:

— Ha a Terka az enyém nem lehet, nem házasodom meg soha!

Mindennek dacára a leány nem hallgott a legény könyörgéseire s a szegény anyának hiába volt minden vigasztalása, fiával nem tudta elteleltetni a leányt.

A kerületi orvos ellenszert adott be ezután a fiatalembernek és elrendelte, hogy beszállítsák a városi kórházba. Ez tegnap este nyolc órára meg is történt s az öngyilkosjelölt bekerült a kórházi kórágóra, hol gondos orvosi ápolás alá vették.

Mindennek dacára azonban kevésremény volt köthető az öngyilkosjelölt életéhez. Nagymennyiségű sósavat ivott és ez belső részeit annyira összeégette, hogy bajosan gyógyulhatott volna fel sérüléseiből. Ma délelőtt állapota már igen súlyosra fordult és déli tizenkét órakor meghalt a borússzerelem szegény áldozata!

Hirek.

Pécs, 1899. december 21.

Advent.

Jöjj, oh jöjj hozzánk, isteni Megváltó! Gyujtsd fel szívünkben a szeretet lángját; teremts közöttünk békességet, egymás iránt való jóakaratot.

Ez isteni szókat vesszük ajkunkra az adventi napok alatt. Készülődünk lelekben ahhoz a bölcsőhöz, melyből örök világosság, hit, remény, szeretet sugarai terjednek szét s terjedni fognak a világ végeig.

A születendő kisdedeknek készítjük az ajándékokat: a tiszta szív és lelket, az ebből eredő jócselekedeteket. Töröljük a könyveket, gyógyítjuk a szívsebeket; megbocsátunk embertársainknak, jót teszünk még ellenségeinkkel is. Felruhazzuk a mezitelt, etelt adunk az éhezőknek, a szeretet nagy parancsolatát betölteni törekszünk.

Látogatjuk az Úrnak házat, magunkba szállva megbánjuk bűneinket; buzgó imában kérjük a szerető Atyát, adjon erőt jó szándékunk véghezviteléhez, áldja meg lépéseinket s engedje, hogy tiszta lélekkel állhassunk majd ama bölcső mellett!

A legszebb ünnephez, a szeretet ünnepéhez készülünk.

De vajjon készülődünk-e igazán? szívünk, lelkünk nemes érzelmekkel van-e eltelve, párosul-e a jóindulattal az erős akarat, vagy készülődésünk csupán megszokásból ered, hogy azt minél hamarabb félbészakítsuk. Az a 19 század, mely a betlehemi bölcső keletkezésétől elrepült, azt mutatja nekünk, hogy készülődünk ugyan, hogy minden Advent felgyújtja szívünkben a szeretet lángját, de annak elmúltával visszaesünk oda, hol ezelőtt voltunk; visszaesünk az önzés, a szeretetlenség örvényébe.

Ma testvérek vagyunk; szegény és gazdag, kicsiny és nagy egy gondolattal van el-

telve s ez a hit, remény és szeretet betöltése. Az irigység, rágalom elveszti bántó fulánkját, a lenézés, szeretetlenség ismeretlenné lett, még áldozatot is hozunk a szeretet nagy parancsolatának betöltésére. Békejobbot nyújtunk ellenségeinknek, a szegényt, özvegyet, árvát biztatjuk: »Ne félj, Isten gondot visel!«

S azután magára hagyjuk; menj, nem ismerlek többé!

Az a betlehemi bölcső, örök világosság sugarait terjesztette szét az emberiség fölött, az abban született »Szeretet« nem lankadt s nem fog lankadni soha!

Készülődünk a szeretet nagy Mesterének eljövételéhez. Óh, legyen ez a készülődés örök; a 19. századdal tűnjék el a szerencsétlenség vastag jégkérgé, olvassza azt fel a szeretet, a jótétel, irgalmasság soha ki nem hamvadó tüze! Hogy méltóképpen készülhessünk, készülődésünkhöz azt az erős elhatározást csatoljuk, hogy jó szándékunkat tetteinkben is nyilvánítjuk, soha félbe nem szakítjuk, hanem a szeretet lesz életünk vezérlő csillaga: telebarátainkat szeretjük, egymás érdekeit munkáljuk.

Ha készülődésünkhöz emez erős elhatározást kapcsoljuk, úgy méltóképpen várjuk a szeretet nagy Mesterét!

Jőjj, óh jőjj hozzánk, isteni Megváltó! Gyujtsd fel szívünkben a szeretet lángját; teremts közöttünk békességet, egymás iránt való jóakaratot!

Naptrend 1899. december 22-én.

Naptár: péntek, dec. 22. — Róm. kath.: Zeró. — Prot.: Beata. — Görög-kel.: (dec 10.) Menna. — Zsidó: Tebeth. — Nap két 7 óra 48 perckor; nyug-4 óra 7 perckor. — Hold két 10 óra 23 perckor este; nyugszik 10 óra 50 perckor délelőtt. A nap aBak jegybe lép 2 óra 30 perckor éjjel. Tél kezdete.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: fagy jelentékeny csapadék nélkül és délen csapadék várható.

Rendészeti bizottság ülése a városházán 2 órakor.

Színház: »Görög rabszolga.«

— **(A honvédelmi miniszter Pécssett.)** br. *Fejérváry Géza* honvédelmi miniszter fia: Br. *Fejérváry Imre* dr. főispán meglátogatására a karácsonyi ünnepek alatt Pécsre érkezik. A honvédelmi miniszter megérkezésének napja pontosan még nincs meghatározva, valószínű azonban, hogy br. *Fejérváry Géza* karácsony napján (t. hó 25-én) fog Pécsre érkezni.

— **(Berendelés.)** *Szendrődy Dénes*, tamási kir. járásbírósi albiró, a pécsi kir. ítélőtáblához tanácsjegyzőül rendeltetett be.

— **(Jogász-bál)** A pécsi püspöki jogakadémia ifjúsága jövő 1900. évi január hó 13-án fényes jogász-bálat rendez a Nemzeti Kaszinó helyiségeiben. A rendező bizottság a bálanyai tisztségre lovag *Biedermann* Rezsónét kérte fel, ki a mai nappal a felajánlott tisztséget készséggel elfogadta.

— **(Pécsi ember esete Pesten.)** *Szilasi József*, a Schwabach-cég üzletvezetője tegnap Budapesten járván, ott majdnem végzetes szerencsétlenség történt vele. A Royal-fogadóba szállt a negyedik emeleten a 403. szobában, hol éjjel a villamos lámpát akarta bekapcsolni s gyufát gyújtott, hogy a bekapcsolót megkeresse. Az égő gyufával azonban olyan vigyázatlanul bánt, hogy a láng bekapott a függönybe, a mely egyszerre tüzet fogott. A lángok olyan gyorsan harapóztak tovább, hogy egy pillanat alatt az egész szoba lángban állott. A fogadó személyzete gyorsan berohant és elfojtotta a veszedelmet, a függöny, az ablakkeret, a diván és a padlószőnyeg azonban már a lángok martaléka lett. Szerencsére *Szilasi*nak semmi baja sem történt s csak az okozott kárt kell megtérítenie.

— **(A pécsi kath. legényegylet)** f. hó 26-án a kath. legényegyletek 50 éves fennállásának emlékére és alapítójuk tiszteletére Kolping-ünnepélyt rendez. Az ünnepély kezdete esti 8 órakor. Belépő-díj 20 kr.

Műsor: 1. Ének. 2. Szavaltat. 3. Ünnepi beszéd. Tartja *Virág Ferenc*. 4. Ének. 5. A padlás-szobában. Színjáték 1 felv. 6. Szavaltat. 7. Ének a karácsonya alatt.

— **(A népkönyha a szegény gyermekeknek.)** A Pécsi Jótékony Nőegylet ma 50 darab népkönyhai jegyet küldött a belvárosi népiskola igazgatójához, a ki azt a szegény gyermekek között ki fogja osztani. Az adományból 12 jegy jut a belvárosi népiskola szegény tanulói részére.

— **(Megnyilt jégpálya.)** A kocsolya sport kedvelőinek ma vörös falragaszok adták tudtára a jó hirt, melyet mi is sietünk olvasóinknak tudtára adni, hogy a pécsi kocsolyázó egyesület jégpályája megnyilt. A kocsolya pálya ünnepies megnyitásának idejéről lapunk legközelebbi számában értesítjük olvasóinkat.

— **(A kath. kör közgyűlése)** A pécsi katolikus kör évi rendes közgyűlését, mint értesülünk, jövő 1900. évi január hó 21-én délutáni 4 órakor tartja a kör helyiségében.

— **(Hány választó van Pécssett?)** A város közp. választmányá ma d. u. 3 órakor ülést tartott a városházán *Majorossy Imre* polgármester elnöklété alatt. Az ülésen véglegesítették a jövő évi választói névsort. E véglegesítés szerint *Pécssett* összesen kétezer nyolcszázhatvanhárom képviselőválasztó van a jövő évre. Ebből esik a belvárosra 1057; a budai-külvárosra és Bányatelepre 954; a siklósi és szigetkúlvárosra pedig 852. Az ülésen *Majorossy Imre* polgármester elnöklété alatt jelen voltak: *Tróber Aladár* dr. főjegyző, *Fekete Mihály* tiszti főügyész, *Kindl József*, *Ráth Mátyás*, *Egry József* és *Graumann János* bizottsági tagok.

— **(Zenés-mise.)** Karácsony első napján, hétfőn délelőtt 11 órakor a liceumi templomban zenés-mise lesz; a templomi állandó ének- és zenekar *Führer Róbert* »Ünnepi misé« jét, Offertoriumra pedig *Durcanti* karácsonyi alkalmi szerzeményét, »Christus natus Est«, fogja előadni.

— **(Körvadászat.)** A sásdi vadásztársaság *Máthé Ödön* főszolgabíróval élén f. hó 19-én báró *Fejérváry Imre* főispán tiszteletére körvadászatot rendezett a kapos-szekesői határban, azonban a főispán közbejött akadályok miatt a vadászaton nem jelenhetvén meg, nevében *Darócy Aladár* főispáni titkár ment el *Bodó Aladár* ügyvéd társaságában. A körvadászatban részt vett 18 puskás vadász 150 hajtóval. A vadászat reggel fél 10 órakor kezdődött a legnagyobb élénkség mellett s terítékre került 3 hajtásban 54 nyúl, mi természetesen a vadászok várakozását nem elégitette ki; de hát pótolva lett a vadászat a legkellemesebb kedélyeskedésekkel. Az étkezés a kapos-szekesői község házában volt, hol *Páhok* Béláné szives közreműködésével a többféle pecsenyék feltalálása pompásan történt. A vadászok a következők voltak: *Darócy Aladár* főispáni titkár, *Bodó Aladár* ügyvéd, *Horváth István* sz.-lőrinci főszolgabíró, *Reich Oszkár* dombovári szolgabíró, *Grósz Ábris* szászvári bányamérnök, *Kolosváry Andor* máfai erdőtiszt, *Heserfeld Béla* bérlő, *Kutassy Károly* vaszari főerdész, *Freitag Kamill* bérlő, *Mautner Ödön* orszlói földbirtokos, *Vaszary Gyula* vaszari, *Smelás Antal* m.-széki, *Gutay Lajos* bakócai jegyzők, *Kutassy János* járási szolgabírói irnok és még néhányan.

— **(A katonák karácsonya.)** Lobkovitz herceg hadtestparancsnok az összes csapatokhoz rendeletet intézett, mely szerint

a jóviseletű, úgynevezett öreg (azaz 2-ik és 3-ik évüket szolgáló) katonáknak 10 napi szabadság adható a karácsonyi ünnepekre, az újoncoknak pedig 3—4 nap, melyet a század parancsnoka belátása szerint meg is toldhat. A karácsonyi ünneplés, illetőleg szabadságra menés pénteken kezdődik és vizkeresztig tart s ezalatt teljesen szünetelnek a gyakorlatok.

— **(A borhamisítás ellen.)** Hogy a hatóság némely helyen a törvény szigorával üldözi a borhamisítókat, élénken bizonyítja az alábbi eset is. *Weppert György*, apáthii (Tolnam.) koresmáros is addig üzte a borhamisítás jövedelmező mesterségét, míg rajta nem vesztett. A hatóság rajta kapván a hamis bor készítésén és elárusításán, brevi manu el is bánt a jó urral. Tolnamegye alispánja szigorú ítélettel sújtotta, melyet a belügyminiszter jóvá is hagyott már. E szerint *Weppert György* hamis bor készítéseért 15 napi fogházra, a forgalomba hozatalért pedig 50 frt pénzbírságra ítéltetett. Egyszersmind köteles, a 352 frt vizsgálati, 33 frt eljárási s még az összes felmerülő költségeket megfizetni. Mindezenfelül, minthogy 1472 frt árú hamisított bort árusított már el, ennek az összegét a község szegényalapja javára köteles beszovaltatni. Meg is fogadta, hogy ezentul mindig tiszta bort önt a pohárba.

— **(A rendészeti bizottság ülése.)** A város rendészeti bizottsága holnap (pénteken) délután 2 órakor ülést tart *Vaszary Gyula* főkapitány elnöklété alatt a városháza közgyűlési termében. Az ülés tárgyai a következők lesznek: 1. Az árnyékszék és pöcegödörök tisztítására és azok tartalmának elszállítására vonatkozó szabályrendelet. 2. A községközútkezeléséről szóló szabályrendelet.

— **(Iparhatósági megbizottak választása.)** A rendőrfőkapitány hirdetmény útján tudatja az iparosokkal és kereskedőkkel, hogy a törvény értelmében a jövő évre választandó iparhatósági megbizottak választására f. hó 31-dikét tűzte ki. E napon történik a szavazás által való választás s a szavazatok 31-én délelőtt 8 órától délután 3 óráig a rendőrkapitányság 12. számú helyiségében adandók le.

— **(Meglopott vincellér.)** *Szörény* Vince bakócai vincellért a minap meglopták. Betörték a préházába és elvittek onnan nagyobb mennyiségű élelmiszert és házieszközöket. A meglopott vincellér feljelentésére megindították a nyomozást, eddig azonban még nem tudták kézrekeríteni az ismeretlen betörőket.

— **(Elsikkasztott karácsonyi ajándékok.)** Messze faluhelyről a városi kaszárnyába szakadt derek bakagyerekeknek a gyöngyület keservei között boldog kárpoztásként szokott szolgálni a karácsony, a mikor a melyik baka nem is megy haza, még az is kap otthonából egy pár forintot s egy kis elemőziát karácsonyi ajándékol. Mostanában mind sűrűbben érkeznek az ily küldeményekről szóló piros és sárga pecsétes irások a kaszárnyákba, hol két-három pénzküldemény és csomag kiváltásával rendszerint egy-egy ügyesebb bakagyereket biznak meg a társai. Az azután elmegy a postára és viszi haza az ajándékokat otthon reménykedve váró bajtársainak. Így történt ez tegnap is. Három honvédbaka kapott pénzküldeményt hazulról:

három forintot az egyik, kettőt a másik s egy forintot a harmadik. Egy negyediknek pedig csomag jött, jóféle kalácssal és sült hussal telve. A négy baka egyik sem ért rá elmenni a postára; hát felkérték egy társukat, hogy ö vegye fel a pénzeket és vigye haza a csomagot. Ez el is ment délelőtt 11 órakor; fel is vette a pénzt, meg a csomagot s hazafelé tartott velük, mikor találkozott egypár falusi ismerőssel. Azokkal hát betért a »Jó pásztor«-hoz címzett kocsmába. Mint jó ismerősök, a falusiak fizettek neki. De őt sem hagyta békén a barátság s ő is fizetett azoknak, persze a nála levő kiváltott pénzből. Üveg üveg után ürült ki az asztalon s mikor már jól benyalkáltak a mások pénzből, megéheztek. És felbontották a csomagot s megették a benne levő jóféle zamatos kalácsot, meg a húst. S most már benne lévén a mulatásban, lementek a Lövészkerthez, hol a baka megint fizetett. És rájuk esteledett itt az idő s ekkor a Cirják-féle kocsmába mentek, a hol eluszott a karácsonyi ajándéku küldött pénzből az utolsó forint is. A kaszárnyában pedig a négy baka hiába várta a pénzt, meg a csomagot. Várták délig, ebédutánig s mikor délután se ment haza a derék bajtársuk, rosszat sejtve elindultak a keresésére. Este meg is találták a Cirják vendéglőjében, de már ekkor se pénz, se csomag nem volt nála. A szegény megkárosított bakagyerekek természetesen feljelentették könnyelmű társukat s most az keservesen fog bünhödni a karácsonyi ajándékok elsikkasztásáért. És a kaszárnyákban bizonyára tanulnak ebből az esetből; ezután minden baka maga megy el a postára, ha karácsonyi ajándékot küldenek neki hazulról.

— **(Elmebeteg honvédtisztek lemondása.)** Az igazságügyminiszter egy, a honvédelmi miniszterhez intézett átiratában egy elmebeteg, de még gondnokság alá nem helyezett honvédtiszt lemondási kérvényének elfogadása tárgyában a következő elvi kijelentést tette: Aki elméjének nincs teljes használatában, annak cselekménye vagy mulasztása egyáltalában és így akkor sem számítható be, ha gondnokság alá helyezve nem volna. Ennélfogva nem fogadták el az illető elmebeteg katonatisztnek, aki gondnokság alá helyezve nincsen, akinek nevében tehát gondnok nem is járt el és nem is járhat el, katonatiszti rangjáról történt lemondását, mivel ez a lemondás jogilag cselekvőképtelen személytől származván, érvényes nem lehet.

— **(A kék Duna.)** Egy kutató nem kimélt semmi fáradságot, hogy egy álló évig megfigyelje a Duna hullámainak színét. Konstatálta, hogy a hullámok az év tizenegy napján barnák, negyvenhat napon sárgák, ötven napig piszkos-zöldek, negyvenöt napon világoszöldek, hatvankilenc napig sötét-zöldek, negyvenhat napig smaragdszínűek, hatvannégy napig szürkés-sárgák és sohasem kékek, a keringőkirály leghíresebb című táncának ellenére. A nevezett kutató, úgy látszik, rossz lábón áll a matematikával, mert egy évben mindössze 331 napot számlált. Van tehát reményünk, hogy a hiányzó 34 napon a Duna hullámai talán mégis csak kékek lesznek.

— **(Uj rend a korcsmákban.)** Január elsején életbelép az új italmérési törvény, amelynek végrehajtására különösen szí-

goru rendeletet adott ki a belügyminiszterium. A terjedelmes rendelet intézkedik a felügyeletet gyakorló hatóságokról, a közegészségügyi és orvosrendőri tilalmakról, a közkerkölciség és orvosrendőri tilalmakról, a közkerkölciségi és rendőri felügyelet terjedelméről és a kihágások szigorú büntetéséről. A legkisebb büntetés 200 koronáig terjedhet. Ezenkívül a korcsmáros italmérési jogositványát is elveszti. A részegség meggátlása és a korcsmai hitelről szóló törvény megtartása iránt különösen kötelezve vannak a korcsmárosok. Szerencsejátékot nem szabad üzni a korcsmákban, valamint Széll Kálmán rendelete értelmében a pincérek és pincérnök a vendégekkel szemben magukat illedelmesen tartoznak viselni. A női alkalmozottak, ha erkölcstelen életet folytatnak, az italmérésből kitiltandók. Ezenkívül legkevesebb 40 koronáig terjedő pénzbírsággal sújtandók. Az egészségtelen ételek és hamisított borok miatt szintén elveszti a korcsmáros jogositványát.

— **(Mit ér egy bajusz?)** Valamelyik kisebb német városkában történt. Egy vidéki földbirtokos betér a városka vendéglőjébe; egész éjjel utazott, rendkívülien ki volt merülve, nem csoda tehát, ha a negyedik korsó sör után elnyomta az álmot. Egy diákokból álló társaság is abban a vendéglőben tartotta a früschoppen-jét s egyiküknek pokoli ötlete támadt: leégette szivarja tűzével az alvó úr félbajuszát. Mikor az felébredt, óriási hahota fogadja, de elszontyolodtak egy kissé, mikor látták, hogy az idegen épenséggel nem veszi tréfára a dolgot s feljelentéssel fenyegetődött. Be is panasolta a diákokat s a német bíró bölcsen kisütötte, hogy a félbajusz háromszáz márkát ér. A pajkos diákok ki is fizették és megígérték a földbirtokosnak, hogy legközelebb leégetik a bajusza — másik felét is. Azt mondták, hogy 300 márkát megér az ilyen tréfa.

— **(Kinevezés.)** Halász István, fehértplomi királyi törvényszéki aljegyző, a kaposvári kir. törvényszékhez kinevezetett.

— **(Áthelyezés.)** Halasi Viktor, kaposvári kir. törvényszéki aljegyző, a szombathelyi kir. törvényszékhez helyeztetett át.

— **(István-pince.)** Egy egészen új mintára berendezett mulatóhely nyílik meg a legközelebbi napokban városunkban. A Király- és Kazinczy-utca sarkán levő Rothmüller-féle házban berendezett István-pince ez a helyiség, mely a nagyvárosokban oly közkedveltségűvé vált souterain sörödék mintájára készült elegáns és izléses kiállításával mindenestire meg fogja nyerni közönségünk tetszését, annál is inkább, mert nemcsak ez lesz az egyetlen helyiség, hol a kitűnő Dreher-sört mérlik, de már egész éjtéligen frisledelekkel szolgáló terme folytán is bizonyára kellemes találkozója lesz a közönségnek a színházi előadások után. Ajánljuk a megnyitásra vonatkozólag lapunk mai számában megjelent hirdetményt olvasóink figyelmébe.

Művészet, irodalom.

○ **Strogoff Mihály utazása.** Dacára a mérsékelt helyáraknak — melyekben tavaly bizony nem igen volt része a publikumnak, s mely ismét csak alkalmat nyújt Tiszay Dezső színigazgató dicséretére — csak közepes háznézte végig tegnap este Strogoff Mihály, az önfeláldozó orosz kapitány utazását, melyet Verne Gyula regénye után Csepregi alkalmazott színre. Tegnap este a népszínház díszleteivel adták ezt a látványosságot, mely mint

a »Grant kapitány gyermekei«, »Dráma a tenger fenekén« stb. hasonló látványosság, éppen csak a darab kiállításával tud hatni. Ami az előadást illeti, arról sem mondhatunk sok jót, s nem osztozunk abban a véleményben, hogy az ily látványosságok előadása alkalmával tekintve a szerepek epizódikus voltát, a darab gyors menetét, s egyéb ilyen hatástzavaró körülményeket, előrántjuk a »jelzőkkel« teli fiókunkat s a szereplők mindegyikére annyi szépet és jót rakunk rá, amennyit csak elbir.

Strogoff Mihály szerepét Könyves Jenő játszotta, s bizony tegnapi alakításával nem szerzett magának babérokat. Erőtlen, szintelen volt az alakítása, mint minden bouvivantnak, akire drámai szerepeket erőszakolnak. Tavaly különben nálunk ezt a szerepet Bihari Ákos játszotta. Hadrik Anna Nadia szerepében bájos és minden ízében pompás alakítást nyújtott. Sebestyén Géza pedig minden igyekezete dacára is nem birt megbirkózni Ogarev szerepével. Hol túlerős, hol pedig szintelen volt. Jeszenszky Irén sem birt megbirkózni Sangária szerepével, melyet nálunk tavaly Angyal Ilka alakított, ki éppen ebben a szerepében ért el óriási hatást. V. Ágh Ilona (Strogoff Péterné) alításából is hiányzott az a drámai erő és közvetlenség, mely szerepeiben jellemzi játékát. A vidám elemet a két haditudósító szerepében Németh János és Sarlay Kornél képviselte, kik eleven, fürge játékukért határozott dicséretet érdemelnek. A kisebb szerepekben jók voltak Delli Lajos (a nagyherceg) és Bátossi (a cár), valamint Nádaszy, a táviratkihordó.

Végül fel kell még említenünk a színlepon a három csillag védjegye alatt szereplő urat, ki a medvét játszotta. Eltekintve attól, hogy — mint a tegnapi est néhány szereplője s főleg a segédtsízt és hadsegéd urak — a szerep nem tudás nehézségeivel küzdött, fordított arányban beleesett abba a hibába, melyben a lánchid oroszlánja szenved. Mig a lánchid oroszlánjának a nyelve hiányzik, addig a tegnapi medvének — nem volt farka. Aztán meg ha még olyan orosz is az a medve még sem hiszük el, hogy létezik olyan »mackó« melynek a saját bőre — bő lenne!

Még valamit kell megjegyeznünk, ez azonban már inkább a nézőterről szól. Nem tudjuk, hogy tán a színpadon szereplő jéghegyek okozta illúzió emelése céljából-e, vagy más okból, elég az hozzá, hogy a nézőterén oly hideg volt, s olyan léghuzam, hogy különösen a hölgyközönség kénytelen volt kabátokba bujni. Hogy mi okozta ezt, nem tudjuk, hanem felkérjük az illetékes köröket, hogy ügyeljenek arra, nehogy az emberek a színházban kapjanak — náthát.

A közönség köréből.

A »Pécsi Figyelő« f. hó 21-iki számában »Jótekonyság — korcsmában« jelzés alatt egy levelet közöl, a melyben a december 19-iki számban megjelent és Schober István vásártéri vendéglős vendéglői helyiségében lefolytatott iskolás gyermekek felruházását tárgyozó jótekonysági aktusra tesz »egy figyelmes újságolvasó« észrevételeket.

Előrebocsájtva, hogy az említett actusnak hatósági jellege nem volt, az csak magán-társadalmi jótekonyság, mely bárhol gyakoroltatik, csak jótekonyság és dicsérendő dolog, tévedésnek kell kijelentünk azt az értesülést, a mely abból a körülményből, hogy az asztaltársaság egyes tagjai városi tisztai állást vagy törvényhatósági bizottsági tagságot töltenek be, azt következteti, hogy azok ily minőségben lettek volna jelen; mert végre is a társadalmi jótekonyság hivatalos formára nem szorul.

Az asztaltársaságok jótekonysági fillérei perselyekben gyűlnek össze és talán arra az egyesre, ki e perselyeket adományozásával támogatja, nem egészen közömbös dolog, ha tudomására lesz hozva az, hogy kik azok, kik

a persely tartalmát, az ismeretlen adakozók pénzeit, a jótékonyra fordítják és hogyan fordítják. Ez az indoka, hogy célszerű a nagy közönséggel, mintegy számadáskép közölni ezt és a közlés valódisági garantiáját találja az egyesek neveinek felemlítésével. Ez indíthatta a dec. 19-iki cikkirót és nagy közönségnek szolgálatot is tett ez által, midőn a jótékony-sági aktust körülményesen leírta.

A »figyelmes ujságolvasó« azonban rosszul értelmezi a cikket és félő, hogy e rosszulértelmezése az asztaltársaságok köztudomású jótékonyására visszaható erővel bírhat, mert veszélyezteteti scrupulositásával azt a jótékony-ságot, a melyet a társadalom csak ilyen uton teljesít.

A vendéglő, vagy mondjuk korcsmahelyiség, nem lealázó hely, a nagy közönség közül igen sokan utalva vannak arra és ismerjük a multságokat és sok oly titulust, a mely alatt az emberi jótékony-sági érzést felkölteni lehet s a jótékony-ság végre is csak jótékony-ság marad mindig.

Megjegyezzük még, hogy nem a vendéglői helyiségben történt az iskolásgyermek felruházása, de ha ott volna is, ez az iskolás gyermekek erkölcsére káros befolyással nem bír és nem is von le semmit a történt tény nemességéből.

A városi szabályrendelet nem azt tiltja, hogy 15 éven aluli gyermekeknek korcsma-ban megjelenni tilos, hanem hogy ott mint vendég nem jelenhetik meg s nem költsékezhetik; csak rosszakaratu értelmezés mondhatja azt, hogy didergő iskolás gyermekeket vendéglői helyiségben felruházni nem szabad.

Áldomást tartottak őseink Munkács váránál is!

*A Schober-féle asztaltársaság
több tagja.*

Folyó sz. 84. Idénybérlet 84. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1899. december 22-én.

Görög rabszolga.

Nagy operette 3 felvonásban. Irta Owen Hall.

SZEMÉLYEK:

Antonia	Szekula	Aspásia	Tibor
Iris	Tiszayné	Archiás	Delli
Marcus	Németh	Diomed	Mezey
Heliodorus	Nádasy		

Szombat, dec. hó 23-án

Fatinica.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 21-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén Széll Kálmán miniszterelnök bejelentette, hogy mivel *nincs kilátás, hogy Ausztriában a kvóta megszavaztassék*, nincs értelme, hogy nálunk a javaslat tovább tárgyalatassék; *azért kéri a napirendről levenni.* Holnapra kéri az ujoncmegajánlásról és a hadi létszám felemeléséről szóló javaslatok tárgyalását kitézni.

Tóth János az első részt nem ellenzi, de a másik két javaslatot nem tartja tárgyalhatónak, mert a honvédelem is több tekintetben közösnek tekinthető; már pedig a 14-ik paragrafussal ezeket se lehet megszavaztatni.

Rátkay László az időt rövidnek tartja.

Kiss Albert szintén.

Ugron Gábor szerint hadseregünk létszámának megajánlása kizárólagos jogunk, de ez oly fontos kérdés, hogy az ünnepek előtt két nap alatt le nem tárgyalható.

Széll Kálmán hozzájárul, hogy a javas-

latot ünnepek után tárgyalják, még pedig januárban.

Holnap lesz az utolsó formális ülés. A függetlenségi e kiáltással távoztak a mai ülésről:

— Éljen Magyarország!

TÁVIRATOK.

— **A függetlenségi párt köréből.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Eötvös Károly visszatér a függetlenségi pártkörbe, Kossuth Ferenc pedig ismét az Egyetértés kötelékébe lép.

— **Fogyasztási vámvonalkilátásban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Széll Kálmán kijelentette, hogy ha e hó 28-ig az átutalási törvény Ausztriában életbe nem lép, amire nincs kilátás, a törvény értelmében fog eljárni és *retorzióképp fogyasztási vámvonallal zárja el a határt.*

— **A Clary-kormány bucsuzója.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ő felsége ma bucsukihallgatáson fogadta a Clary-kabinet összes tagjait. Clary az elbocsátás alkalmával a Lipóttrend nagykeresztjét kapta.

— **A transzváli háború.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Timesnek jelenti Modder-Riverből egy e hó 16-án föladott távirat, hogy eddig nem volt újabb ellenségeskedés. Ma a két fél érintkezett egymással a foglyok és sebesültek kicserélése tárgyában.

benső, szent gyöngédséggel. De annak vége van már, örökre vége!

Már nem volt gyermek; az élet leleplezte előtte titkait. Tudta mi vár reá Bill oldala mellett. Tudta, hogy innentől kezdve csókjai egyre hidegebbek lennének . . . vagy . . . nagyon is forróak!

— El kell menni! — mondogatta magában — de hová? Párisba, — vissza művészetemhez!

Most a művészettől is borzadt, — félt a nagy chimáráról. A nagy chimára dobta őt a boldogtalanságba.

Hát akkor hová? — Akárhová, a hol kipihenhetné magát, a hol elrejtőzhetnék! Minden oly kietlen volt körülötte; nem találta otthon magát. Morean Lujzára gondolt. Ha élt volna, még talált volna számára helyet az életben, de Lujza meghalt. Akárhová, — el kell mennie.

Igy aztán egynéhány dolgot kezdett utitáskájába gyömöszölni, összeesett a fáradságtól, szemei égtek az üregükben, a feje izzó volt. Majd itt, majd ott merült föl egy-egy nyugtalanító gondolat, — hiába csábitotta, hasztalan fenyegette.

Ah, felejteni, aludni, — aludni, — csak még egyszer aludni, hogy vége legyen a szemei égésének, a teste örökös lángjának.

Kinyitotta az ablakot, hogy levegőt bocsásson be.

Künn zúgott a vihar. A fák ide-oda hajlongtak előle. Olyan volt minden, mintha az egész természet őszi lázában álom után kiáltana.

Mialatt dolgai közt kotorászott, ráakadt a szuffonálos skatulyára, melyet néhány nap előtt hiába keresett.

— Hogy . . . hogy történhetett az? — dadogta hogy eshetett az meg veled, mily örülten szerethetted őt. Gertrud fejét rázta.

— Sohase szerettem — mormogta — ez volt a legborzasztóbb benne.

— Sohase szeretted? . . . nem tudta fölfogni, kezeivel kapkodott, mint az olyan ember, a ki a sötétben utat akar találni. Hát akkor mint volt . . . Hogyan? . . .

— Hogy történt? — kezét a homlokára tette, — már nem tudom, elfelejtettem — igazán azt akarod, hogy visszaemlékezem rá — hisz az borzasztó.

De Bill szemei még mindig rajta függtek. Mintha szomorú helyzetéből még mindig valami vigaszt várt volna. Gertrud így folytatta:

— Szegény elhagyott személy voltam, — gyöngédségem lekopott rólam, — büszkeségemet elvettem — nem volt semmim, a mire támaszkodhattam volna, nem volt senkim, a kitől szégyelnem kellett volna magamat. Ő vezette a tehetségemet, ura lett akaratomnak és kigúnyolta az utolsó aggodalmaimat. Hiu voltam és éreztem, hogy csekély szépségem az elvirágzás útján van. Ő megcsodált. Nekem jólesett az ő csodálata, szinte szükségletemmé vált. Hogy megtarthassam, mindennap nagyobb árt fizettem érte és utójára — itt elfordította arcát — — a legnagyobbat.

Egy pillanatig habozott, azután »Isten veled, élj boldogul« — mormogta és utnak indult.

Mikor az ajtónál volt, újra karján érezte a nehéz, hideg kezét. A hangja azt kiáltotta mellette:

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1899. évi dec. hó 18-án s a köv. napokon elintéztett ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 3130. Györfly József — Müller Mátyás szemle. — mv.
3151. Rupp Lajos gond. alá hely. — rend.
3171. Szent-Mária községben elhalt Erdélyi Mihály, Erdélyi Bódi és Erdélyi Lénárd hagy. ügye. — hh.
3188. Dnnaföldváron elhalt ifj. Vicsik Ferenc hagy. ügye. — hh.
3200. Sandon elhalt Kovácsics Márton hagy. ügye. — hh.
3201. Iharoson elhalt Nagy Ferenc hagy. ügye. — hh.
3256. Kerner Gáspár hagy. ügye. — hh.
3284. Mohácson elhalt Plauvics Jánosné hagy. ügye. — hh.
3286. Torjáncon elhalt Csanaksics István » — mv.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2371. Szalay Ágoston — Alaker János s t. szolg. kötelezett. — fo.
2914. Ifj. Kerner Péter s t. — Oberritter Henrik s t. ing. tehern. — hh.
2835. Rippert Henrik — Lafeston Margit házass. felb. — hh.
2865. Wartman Paulina — Spitz Izidor » — hh.
2901. Szabó János — Petes Zsuzsa » — mv.
2946. Báró Rudnyánszky István — Sallopek Olga házass. felb. — hh.
3027. Sebestyén Albert — Vajda Mária házass. felb. — hh.
3064. Borsos Julianna — Lendvai Ferenc házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2581. Breyer Arnold — Keszthelyi takptár 1200 frt. — hh.
2773. özv. Hegedüs Ignácné — Surányi Kálmán 105 frt. — hh.
2809. Tischl Mihály — Bányai Julianna s t. 18 frt 89 kr. — fo.
2862. Varga Lajos — Németh János 60 frt. — hh.
3138. Jung György közadós csőd. — hh.
III. 3262. Schertz Alb. és Engländer cég — Schertz M. ár. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 3186. Thury Lajos — özv. gróf Benyovszky Béláné s t. 8192 frt. — mv.

3246. Thury Lajos — özv. gróf Benyovszky Béláné 1000 frt. — mv.

III. 3219. Krudi István — Krudi Géza végr. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

V. 3216. Horváth László — Szarka Antal szerződ. érvényt. — hh.

3245. Rákos József — Molnár Istvánné közszerz. megáll. — mv.

3275. Pataki Antal — Tihher János szerződ. telj. — mv.

III. 3209. Szabó Márton s t. — Takács Lőrinc s t. végr. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

III. 2843. Fuchs Adolf — Berg Neumann et Sohn zjog. tör. — fo.

2867. Modrinyák Ágoston — özv. Modrinyák Teréz tjog. — mv.

2886. Dr. Székely Ede — Mezei Juli zjog. — hh.

2934. Zerna Bálint s t. — Kozlik János zjog tör. — rend.

2980. Hofherr és Schrauc cég — Lichtmec János s n. zjog. bek. — hh.

3002. Bruck Márkus s t. — Krausz Károlyné s t. zjog. — rend.

3005. Karl Henrik — Karl Henrikné zjog. bek. — rend.

3045. Ifj. Pelc János s n. — Pelc János s n. tjog. előj. — mv.

3054. Rauscher Flórián — Bruckner Emilia s t. perfelj. — rend.

3137. Struncinger József — Hergert Lajos s t. tör. — ms.

3172. Hirsch József s t. — Neuhaus Zsófia végr. — hh.

3170. Farkas Mihály — Magyar Flórián s t. tjog. bek. — mv.

3203. Korner György s t. — Mózes György s t. végr. — mv.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

III. 2816. Nagyszebeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond s t. végr. mv.

2838. Brunner Rozália — Brunner József s t. végr. — hh.

2849. Szegzárdi takptár — Koskai András s t. » — rend.

2868. Illés István — özv. Hekkelmüller Alajosné végr. — rend.

2930. Schlesinger Gyula s n. — Schwarc Jakab végr. mszűnt. — mv.

2931. Schwarc Jakab — Alt Márk végr. — fo.

2981. Ruff Jánosné — Sziládi György végr. — hh.

2994. Gál Kati — kk. Marton Ferenc végr. — rend.

3033. Cseh Erzsébet — Oswald József végr. — ms.

3048. Apáti község volt urbéresei — Apáti község tlkvi kiig. — ms.

3053. Ifj. Kovács János s t. — Kovács György végr. — hh.

3067. Abaffy Gyula — Gali András végr. — hh.

3069. Kisk. Berkes Sándor s t. — Berkes Illés s t. végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

V. 3742. Vajda Ferenc s t. lopás. — mv.

3743. Oláh Mihály » — mv.

3747. Pota József s t. — hh.

3755. Lang Ádám k. t. sért. — mv.

3756. Kispál Istvánné » — hh.

3757. Horváth Mihály becs. sért. — vu.

3758. Gerócs Anna s t. » — vu.

3759. Szabó József » — vu.

3775. Pápa József s t. k. t. sért. — vu.

3777. Simon Péter becs. sért. — mv.

3778. Nagy Sándorné » — vu.

3769. Lengaiics Timó becs. sért. — hh.

3780. Schwimmer György s t. » — vu.

3798. Vizi Imre s t. » — vu.

III. 3864. Kacsanya János s t. lopás. — rend.

3865. Fischer Sándor » — hh.

3867. Horvát Pirdászi István » — hh.

3868. Lengyel (Váli) Mari » — hh.

3869. Puchmann Tivadar org. — hh.

3886. Zsoldos István közcs. ell. kih. — rend.

3901. Árvay Imre s t. lopás. — fo.

3917. Bekó György s t. » — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

V. 3531. Sas Ferenc zánd. emb. ölés. — hh.

3666. Beri Ferenc s t. sért. — hh.

3703. Gyuricza István s t. lopás. — hh.

III. 3678. Ifj. Takács Péter s t. suly. t. sért. — mv.

3679. Ifj. Bencze János » — mv.

3683. László Erzsé s t. sikk. — hh.

3691. Id. Harsányi János suly. t. sért. — mv.

3714. Örökös István » — ms.

Előadó: *Angyal Pál.*

V. 3772. Farkas Mihály m. lak. sért. — mv.

3876. Kis Ferenc s t. erősz. nemi köz. — mv.

III. 3823. Urolics Tosó s t. becs. sért. stb. — hh.

3824. Kovács Ádám lopás. — mv.

3835. Bencsik József s t. rágalm. s becs. sért. — mv.

3870. Kakány János » — ms.

3872. Horváth István » — hh.

3885. Szántó Jánosné lopás. — hh.

— Maradj még... Hiszen, hiszen még meg kell gondolnunk...

— Meggondolni?... Mi van még meggondolni való — sóhajtott. — Magától értetődik, hogy közöttünk vége mindennek, — most már nem vehetsz nőül.

— Ne vegyelek nőül, most, a mikor mindenki ujjal mutatna rád, minden rossz nyelv rólunk pletykálna, ha elválnánk — Gertrud. Természetes, hogy nőül foglal venni, oly gyorsan, a mint csak lehet, meg fogunk esküdni. Van-e különben nekem jogom ahhoz, hogy mul-tadat szemedre vessem, — nekem, a ki téged a szeren-csétlenségbe döntöttelek. — Gertrud, — szegény Gertrud.

— Bill! Igazán megbocsáthatsz, — te tudnál felej-teni? — A kitörő öröm hangja szállt el ajkáról, — ki-nyújtotta a karjait — azután Bill keblére hanyatlott.

Magához ölelte, szoritotta, mintha őt és az ő gyön-geségét az egész örökkévalóságig keblére akarná láncolni. De karjai hirtelen ólomsúlyival hanyatlottak le s a sze-mében egyszerre az irtózat visszfénye látszott meg, a me-lyet már nem tudott megölni.

— Ugy lesz — mondta tompán — nőül foglal venni. Ami azután fog történni, azt nem tudom. Talán tudok felejteni, valószínűleg felejték is, beleélem magam. Végtelen keserűséggel ismételte ezt a szót, azután gyön-géden eltolta őt magától. De most menj, — kérlek Ger-trud, menj.

Gertrud ment és amikor az ajtó mögötte bezárkó-ródott, egy nehéz test összerokadását hallotta. Önkény-telenül megállott és figyelt. Bill a földre esett és kétség-beesetten verte fejét a padlóhoz.

HATVANEGYEDIK FEJEZET.

Ha okosabb és alantasabb gondolkodásu lett volna, akkor e beszélgetés után egyszerűen megnyugodott volna, lefeküdt és szólt volna magához: Bill még mindig el akar venni, minden meg van nyerve.

De nem volt okos és alacsonyan minden gyönge-sege mellett se tudott gondolkodni. Hogy azt az áldozat-tot, a melyet Bill akart érte hozni, elfogadja, attól ellen-kezett a lelke és az a gondolat, hogy mellette éljen abban az örökös aggodásban, hogy egyszer így nézhetne rá, szemében a merev irtózáttal, hogy egyszer elutasítja ma-gától ezekkel a reszkető kezekkel, — egyenesen borza-dással töltötte el. Természetesen, azt mondta magának: idővel minden máskép lesz; irtózása, undorodása ki fog fáradni, lecsillapodik, akkor beleéli magát a helyzetbe — ugy a hogy ő maga mondta.

De ettől a gondolattól reszketett s ettől legjobban félt. Észrevette azt a borzasztó kifejezést, a mely az ar-cára üt, a mikor azt a szót mondta: »beleélem...« Ez annyit jelentett, hogy: majd alacsonyabb gondolkodás-módhoz, erkölcsi fölfogáshoz fogja magát szoktatni; meg fog elegendni a beszenyezett szerelemmel is.

Ami azelőtt magasztos, fenséges átszellemlés volt, most legfőlebb bódító mámor lenne számára; a szerelem, szent sugárfényétől megfosztva, nem más, mint állati ösz-tön, amely alacsonyságának tudatában, de szenvedélyétől vontatva, egy zavaros forrásnál keres kielégítést.

— Ah, ha még egyszer karjába szoritana a régi,

Arany- és ezüstáru-gyár

és verde-intézet.

Rubin A. és Fia BUDAPEST.

Gyár: VIII., Német-utca 9.
Telefon 56-60.

Iroda és elárusítás:

VIII., Eszterházy-utca 20.

Telefon 57-92.

Saját készítményű

sima és mintázott evőkészletek, tálcák, kenyérkosarak, gyümölestartók, girandolok, gyertyatartók, service-ok, toilette-ok, versenydíjak, koszorúk, érmek, mindennemű egyházi tárgyak stb. mindennemű kivitelben.

Nagybani áruk.

Javítások és újjáalakítások saját költségén eszközöltnék.

10781. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Sipos István, öreg Kanizsai Mihály és Németh Andrásnak, özv. Kiss Jánosnének Szilvási Anna kirendelt ügygondnoka végrehajthatóknak, dr. Kiss Emil kérv. folytán Szabó György és neje Szilvási Katalin bodolyai lakos végrehajtást szenvedett ellen 400 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén lévő Bodolya községben a 162. sz. betétben felvett A. I. 1-6 sorsz. ingatlanokra és 795 frt becsárban, az A. II. 1-2. sorsz. alatti 68 frt 30 kr. váltással terhelt ingatlanokra 118 frtban megállapított kik. árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi január hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Bodolya községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 79 forint 50 krt., 6 frt 80 krt., 11 frt 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint telekügyi hatóságnál, 1899. évi okt. hó 31-én.

Székács

kir. albiró.

12019. sz.

Tkvi. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Soós István és neje magasabb ajánlata folytán Soós Károly végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén lévő, Pécs sz. kir. város határában fekvő s a pécsi 3708. sz. betétben + 3711/1. hrssz. alatti ingatlanra [610 forint becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi január hó 20-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 42 forintot készpénzben, vagy az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi nov. hó 22-ik napján, a kir. törvszék, mint tlkvi hatóság.

Göbel,

kir. tszéki bíró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl
kiadóhivatalunkban.

Az „István-Pincze”

megnyitása.

A város egyetlen Dreher-sörödéje, Király- és Kazinczy-utca sarkán

Tisztelettel értesítetik a n. é. közönség, hogy a fővárosi mintára ujonnan berendezett **István-pincze**

szombaton este, Rác Guszti zenekarának közreműködése mellett megnyilik.

Kimérésre kerül a legjobb minőségű Dreher-féle sör. Kitűnő étterem a közönség rendelkezésére áll, hol ugy délben, mint egész éjjelig friss eledelk jutányosan kaphatók.

Tiszta magyar borok!

Jó konyha!

Színház után találkozó!

Csinos separék.

Társas-estélyekre alkalmas.